

Het Hamiltoncomplex **HETPALEIS & Sontag/Lies Pauwels**

Vanuit een eenvoudig concept dat meteen tot de verbeelding spreekt – dertien meisjes van dertien op de scène samenbrengen met een bodybuilder – maakte Lies Pauwels een voorstelling die pubers spontaan uit hun dak doet gaan, terwijl ouders er drie keer bij moeten slikken. Hun meisjes paraderen over de grote scène als zowat alles wat je liever niet wil zien: lolita's, barbies, stewardessen, zombies, bruiden, hoogzwangere tieners en praalvee voor een missverkiezing. Met een indrukwekkend aantal kostuumwissels en een uitgekende montage onthult *Het Hamiltoncomplex* alle verborgen grote fantasieën van kleine meisjes. Of zijn ze eigenlijk al veel groter dan ze lijken? Zijn die dromen hen opgedrongen door foute media of een dolgedraaide consumptie-maatschappij, of net onderdrukt door te veel ouderlijke morele autoriteit? Pauwels biedt haar *girls* voor één keer alle ruimte om hun onschuld, hun sensualiteit, hun kwetsbaarheid én hun kracht voluit in en uit te kleden. De ironie of het gevaar dat daarvan uitgaat, ligt volledig in *the eye of the beholder*.

Het is niet voor het eerst dat kinderen of pubers op scène de maatschappelijke grens met volwassenheid uitdagen. Het lijkt soms zelfs een genre geworden. Maar *Het Hamiltoncomplex* toont zich onovertroffen in de visuele power waarmee dat gebeurt, en zonder dat er één boodschap opgelegd wordt. Je voelt aan alles dat de spelertjes, dankzij de improvisaties van waaruit Pauwels werkt, te allen tijde eigenaar blijven van wat ze doen. Zelfs in de geladen scènes met Stefan Gota, de enige man op scène. Afwisselend is deze bodybuilder lustobject, patriarchaal autoriteitsfiguur en willoze speelbal van de tomeloze energie van zijn tegenspeelsters. Zijn twee duetten behoren tot de hoogtepunten van de voorstelling: het zijn complexe mengsels van tederheid, machtsspel en verlangen, waar de fysieke verschillen tussen de gespierde Gota en zijn tengere danspartner optimaal worden ingezet. Zoveel culturele codes trillen er in hun aanrakingen mee.

Of hoe een loutere presentatie, zonder veel eigen interpretatie, toch zoveel lagen kan aanboren over generaties, vrouwbeelden, collectieve fantasieën en transformaties in een mensenleven. *Het Hamiltoncomplex* toont zich een emotioneel geladen meesterwerk, dat zijn toch al intrigerende uitgangspunt ruimschoots overstijgt.